

INTRODUCCIÓ

La proposta per a aquest advent del Taller de Naza-Red passa per un compromís amb la nostra Quaresma. “Analitzo, avaluo i decideixo” és el lema, fent-nos una crida a entendre la Quaresma com un període de:

- a. Anàlisi, en el qual al cristià li cal aturar-se i posar la llum de l'evangeli la seva vida, en el seu context i en les seves circumstàncies.
- b. Avaluo, en el qual el cristià pren consciència de les seves decisions passades, avalua l'impacte sobre la seva felicitat i el seu compromís amb Déu i amb el missatge de Jesús i tracta de prendre consciència sobre el seu estat de vida.
- c. Decideixo, on el cristià passa de l'anàlisi als fets, moment en què el cristià es posa a caminar en la direcció correcta i amb la seguretat que és Jesús el qui ha guiat els seus pensaments.

OBJECTIUS

Els objectius que persegueix la dinàmica són:

1. Prendre consciència sobre la importància que té, per al cristià, qüestionar-se la pròpia vida.
2. Entendre que sempre es pot fer alguna cosa per esmenar errors i que errar, és propi del ser humà errar.
2. Comprendre que Déu és Pare i que per tant ens ama sense límits i ens perdona sense límits.

DURADA

La dinàmica està prevista perquè duri una sessió de classe (50 min aprox).

Dinàmica de Quaresma: Analitzo, avaluo i decideixo

Curs 2018/19

LA DINÀMICA

La dinàmica està plantejada per treballar la paràbola del fill pròdig, per tant va enfocada a servir-nos del lema de la Quaresma d'aquest curs, en tres moments:

Analitzo

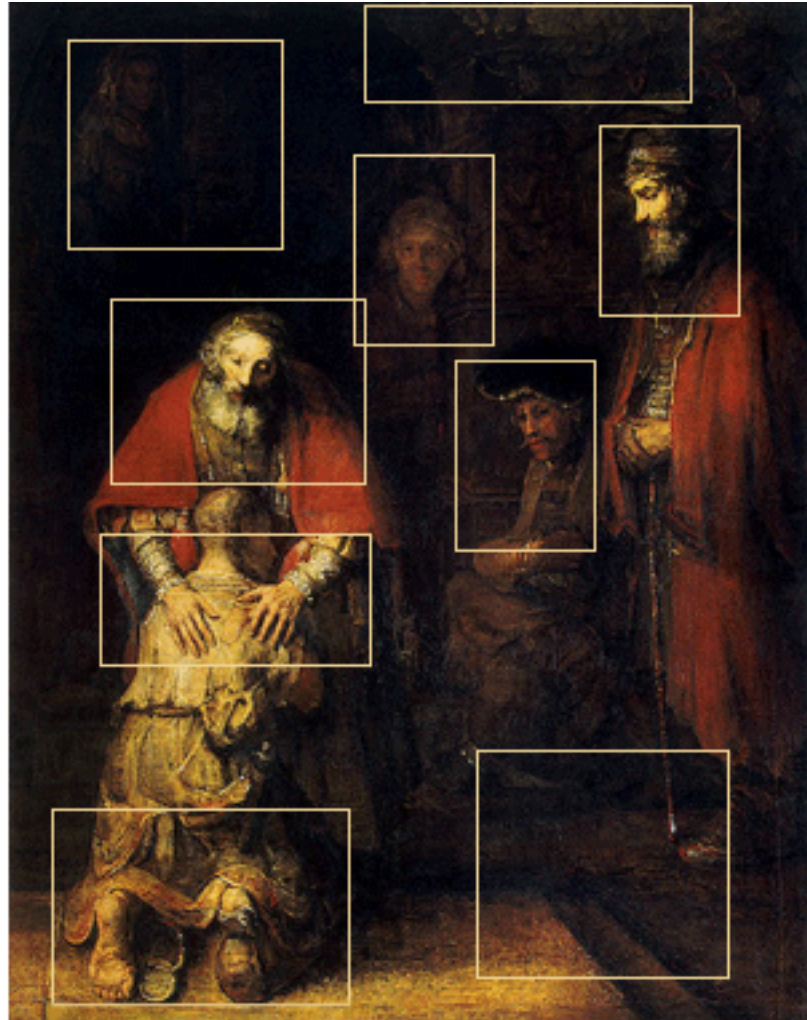
Es proposa projectar o portar imprès el quadre de “La tornada del fill pròdig” de Rembrandt i realitzar amb els alumnes un “Veig, penso, em pregunto” (veure organitzador gràfic en els annexos i explicació de la rutina de pensament). Convé no dir-los el títol del quadre.

- Veig: Què veus en el quadre? (es recomana dividir la classe en dos grups i fer èmfasi en què uns es fixin en la dreta i altres en l'esquerre, insistint en el fet que es fixin bé en els detalls, per minsos que semblin)
- Penso: Penseu en els pensaments/emocions que té cadascun dels personatges del quadre. Es pot completar amb bafarades de còmic per grups de treball.
- Em pregunto: Què volia transmetre el pintor en fer aquest quadre? Per a què el devia pintar? Quin títol li posaries tu, al quadre?

En cadascuna de les categories convé recollir la informació que ha anat sortint a la pissarra o en un cartell perquè quedi a la vista de tots el pensament general del grup.

Avaluo

A continuació es porten a analitzar distints elements del quadre amb l'alumnat. Aquests són els que es proposen, però hi ha multitud de documentació sobre el simbolisme d'aquesta obra:

Els rostres i les mirades: Cal contemplar amb deteniment el rostre del Pare, que es mostra íntegre, i els rostres dels dos germans, que només apareixen en una de les seves cares. La mirada del Pare apareix cansada, gairebé cega, però plena de goig i d'emoció contingudes. La cara del fill petit trasllueix anorreament i petició de perdó. El rostre del germà gran apareix resignat, escèptic i jutge. El fill gran, correctament vestit, entra dins del quadre des de la distància.

Sota la forma d'un vell patriarca jueu, emergeix també un Déu maternal que rep el seu fill a casa. L'ancià s'inclina sobre el seu fill nouvingut i tocant-li les espatlles amb les mans, es pot apreciar, no només el pare que estreny el fill en els seus braços, sinó la mare que acaricia el seu nen, l'embolcalla amb el caliu del seu cos, i l'estreny contra el ventre d'on va sortir.

La força de l'abraçada i de les mans del Pare: La centralitat del quadre, l'abraçada del retrobament entre el Pare i el fill menor, emana intimitat, proximitat, goig, reconciliació, acollida. El Pare estreny i acosta el fill menor a la seva falda i al seu cor i el fill, esparracat i

Dinàmica de Quaresma: Analitzo, avaluo i decideixo

Curs 2018/19

gairebé descalç, es deixa acollir, abraçar i perdonar. El Pare imposa amb força i amb tendresa les mans sobre el seu fill petit. Són mans que acullen, que abraonen, que curen.

La mà esquerra, sobre l'espatlla del fill, és forta i musculosa. Els dits estan separats i cobreixen gran part de l'espatlla i de l'esquena del fill. Es nota certa pressió, sobretot el polze. Aquesta mà no sols toca, sinó que també sosté amb la seva força. És una mà de gran fermesa. La dreta és fina, i suau. Els dits estan tancats i són molt elegants. Es recolzen tendrament sobre l'espatlla del fill menor. Vol acariciar, mimar, consolar i confortar; és la mà d'una mare.

Els peus del jove: reflecteixen la història d'un viatge humiliant: el peu esquerre, fora del calçat, mostra una cicatriu, alhora que la sandàlia del peu dret està feta malbé. La roba és vella, de color groguenc i marró, està molt deteriorada, i el personatge ha estat representat amb el cap rapat. No obstant això, porta cenyida a la cintura una petita espasa. L'únic signe de dignitat que li queda. És el testimoni del seu origen, l'únic vincle que li queda de la seva història, l'única realitat que encara l'uneix al Pare.

El seu rostre no és a la vista, perquè el jove l'enfonsa en les vestidures paternes. No vol mostrar íntegre el seu rostre, les seves intencions -"Em posaré en camí i li diré...Pare, he pecat contra el cel i contra vos!...Tracteu-me com a un dels vostres jornalers".

Els espectadors: A la dreta del grup anterior se situa el germà gran. Hi ha una semblança entre aquest i el seu pare, tant per la barba com pels seus vestits. És un home alt, de postura senyorial i rígida, la qual cosa s'accentua amb el fi bastó que sosté entre les seves mans.

La seva mirada apareix freda i distant, a diferència de la del pare, que és tendra i acollidora. Res no han de veure tampoc les seves mans amb les del seu pare: si el pare amb les seves mans esteses dóna acollida al germà menor, el recolliment de les seves insinua un cert rebuig. Cal destacar també que es manté apartat de l'escena principal, la qual cosa corrobora que no sembla un allunyament només físic. Una tercera contraposició es podria establir en la forma amb què Rembrandt tracta la llum que incideix sobre el seu rostre i la que utilitza per il·luminar el rostre del pare: la primera, és freda i estreta; la segona, càlida i àmplia.

Completen el tres personatges més, un home assegut que es colpeja al pit, possiblement un administrador, i, en últim terme un recaptador d'impostos al qual tan sols se li intueix el rostre, totalment ombrejat i, per tant, difús. Més endarrere hi ha una dona. Aquests personatges són també testimonis dels fets que estan tenint lloc, però el seu paper és secundari. Rembrandt ha volgut atorgar el protagonisme a les altres tres figures, que s'agrupen originant dos centres (pare i germà petit a l'esquerra, i germà gran a la dreta). Destaca davant de l'espectador l'espai que s'obre entre ambdós grups i que ocupa el centre de la composició.

Dinàmica de Quaresma: Analitzo, avaluo i decideixo

Curs 2018/19

Decideixo

Per acabar amb la sessió sobre la Quaresma, es visualitza el següent [video](#) on s'hi narra la paràbola del fill pròdig (Si es prefereix, es pot llegir).

Abans de començar a veure el vídeo, se'ls adverteix que han de treure tres idees sobre el missatge que Jesús ens vol transmetre amb aquesta paràbola. Un vegada vista pels alumnes, se'ls demana que extreguin les tres idees o missatges que Jesús ens vol adreçar i que les escriguin en un paper. Posteriorment, se'ls demana que a cadascuna d'aquestes idees, escriguin un compromís per a aquesta Quaresma, vinculada amb aquesta idea. Es proposa l'exemple següent:

Idea: Déu ens perdona sempre.

Compromís: Reconciliar-me amb el meu germà, que l'altre dia vaig enutjar-me amb ell perquè va agafar la meva roba sense permís.

Convé que aquestes idees i aquests compromisos es diguin en veu alta (almenys alguns) per emfatitzar en la importància de què allò que es fa públic, ens compromet.

Dinàmica de Quaresma:
Analitzo, avaluo i decideixo
Curs 2018/19

